

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Fischer Klára Ibolya ügyvéd által képviselt E. A. felperesnek a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal alperes ellen idegenrendészeti ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben a Fővárosi Bíróság 2010. január 5. napján kelt 24.K.31.574/2009/5. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 6. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2011. január 11. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 24.K.31.574/2009/5. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000.- /azaz tízezer/ forint felülvizsgálati eljárási költséget, valamint fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 16.500.- /azaz tizenhatezer-ötszáz/ forint kereseti és 36.000.- /azaz harminchatezer/ forint felülvizsgálati illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I N D O K O L Á S

A magát személyazonosításra alkalmatlan nigériai útlevéllal igazoló, állítása szerint 1983. március 14. napján a nigériában született felperes magyar állampolgár férjével 2008. június 13. napján Bécsben kötött házasságot. Házasságkötésére tekintettel 2008. augusztus 12. napján - állítva, hogy férjével Budapesten lakik - tartózkodási kártya kiadása iránti kérelmet nyújtott be az alperesi elsőfokú hatósághoz. Az elsőfokú hatóság az ügyben bizonyítási eljárást folytatott le, és megállapította, hogy a felperes kérelméhez nem csatolta a házassági anyakönyvi kivonatának hiteles másolatát, személyazonosításra alkalmas úti okmánnyal nem rendelkezik, ezért - különösen ez utóbbi kizáró körülmény miatt - határozatával a tartózkodási kártya kiállítása iránti kérelmet elutasította.

Ezt a döntést az alperes 2009. január 27. napján kelt 106-Tk-2646/1/2009. számú határozatával helybenhagyta, egyúttal megállapítva, hogy a felperes magyarországi tartózkodási joga megszűnt. Indokolása szerint a felperes pótolta ugyan a házassági anyakönyvi kivonatot, de érvényes útlevéllal továbbra sem rendelkezik, ami a kérelem benyújtásának feltétele. A szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény /a továbbiakban: Szmtv./ végrehajtására kiadott 113/2007./V.24./ Korm. rendelet /a továbbiakban: Vhr./ 37. § /2/ bekezdésének értelmében, ezért a kérelmet el kellett utasítani. Kiegészítette az elsőfokú határozatot azzal is, hogy az ügyben lefolytatott bizonyítás eredménye szerint a felperes érdekházasságot kötött, így a határozat az Szmtv. 2. §-ának d/ pontja, 7. §-ának /1/ és /2/ bekezdése és a 14. § /1/ bekezdésének a/ pontja alapján is jogszerű.

A határozat felülvizsgálata iránt a felperes nyújtott be keresetet, kérve annak hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését. Állította, hogy a hatóságoknak az érdekházasság megállapításához bizonyítéka nem volt, az még fennállta esetén sem alapozná meg jogszabályi előírás hiányában az elutasítást. Kifogásolta, hogy új útlevele megszerzéséig a hatóság az eljárást nem függesztette fel. Előadta, hogy időközben rendelkezik érvényes útlevéllal.

A Fővárosi Bíróság az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte. Indokolása szerint a felperes rendelkezett a kérelem kedvező elbírálásához szükséges okmányokkal. A kérelem azért sem volt elutasítható a bíróság szerint, mert az érdekházasság - jogszabályi előírás hiányában - nem lehet akadály a érdemi vizsgálatnak.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte annak hatályon kívül helyezésével a kereset elutasítását, illetőleg a bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. Jogszabálysértésként a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 339. §-ának /1/ bekezdését és az Szmtv. 14. §-ának /1/ és /2/ bekezdését jelölte meg. Előadta felülvizsgálati kérelmében, hogy a felperes megkötött házassága érdekházasság volt, és ezt a tényt az eljárás során okkal vizsgálhatta.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A Fővárosi Bíróság ítéletét az Szmtv. 14. és 15. §-aiban foglalt rendelkezések téves alkalmazásával hozta meg. Jelen esetben a hatóság Szmtv. 22. §-ának /1/ bekezdésében szabályozott tartózkodási kártya kiadása iránti eljárást folytatott le, melynek

feltétele volt a tartózkodási jogot megalapozó tény keletkezésének igazolása. Az alperes határozatában is hivatkozott a Vhr. 37. § /2/ bekezdése szerint a tartózkodási kártya kiállítása iránti kérelem benyújtásakor érvényes útiokmányt is be kell csatolni a családi kapcsolatot, tartózkodási jog feltételeinek fennállását igazoló okiraton kívül.

A felperes nem vitásan csak egy osztrák hatóságok által kiállított menekültkénti kártyát mutatott be, érvényes útiokmánnyal nem rendelkezett.

Erre tekintettel az Szmtv. 22. § /3/ bekezdése alapján a tartózkodási kártya iránti kérelem határozattal történő elutasítása nem sértett jogszabályt.

Tévesen értelmezte az elsőfokú bíróság az Szmtv. 14. §-át és 15. § /1/ bekezdésében foglaltakat is akként, hogy az alperesi hatóság a tartózkodási kártya kiadása iránti eljárásban nem vizsgálhatta az annak alapjául szolgáló házasságkötés körülményeit, a családi életközösség létrejöttét.

A családtagi jogállásának igazolásához szükséges okiratokat a Vhr. 24. §-a példálódzóan sorolja fel, mert a d/ pontjában az igazolásnak egyéb hitelt érdemlő módon történő teljesítését is elfogadja, és egyébként is a felsorolás előtt a „különösen” szót használja. Jogszály ennél fogva nem zárta ki azt a lehetőséget az alperes számára, hogy érdemben vizsgálódjon a kérelmező családtagi jogállásának valódiságát illetően. E vizsgálódásának tett eleget az alperes a határozatában említett tényezőket felsorolva.

A kifejtett indokok alapján a Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság ítéletét a Pp. 275. § /4/ bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a keresetet elutasította.

A Legfelsőbb Bíróság a pervesztes felperest terhelő és elsőfokú és a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségről a Pp. 270. § /1/ bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján rendelkezett.

A Legfelsőbb Bíróság a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt illetékekről az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § /1/ bekezdése alapján és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13. § /2/ bekezdése alapján határozott.

Budapest, 2011. január 11.

Bauer Jánosné dr. sk. a tanács elnöke, dr.Kovács Ákos sk. előadó bíró, dr.Kovács András sk. bíró